22/12/2020

Το εκπληκτικό περιστατικό που συνέβη στον Ναό της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Εκδόθηκε το χριστουγεννιάτικο μήνυμα του Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευσταθίου, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται σε ένα περιστατικό που συνέβη κάποτε στον Ναό της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ:

“Ο άγιος Ιερώνυμος, μεγάλος και θεοφόρος Πατέρας της Εκκλησίας μας, που έζησε τον 4ο αιώνα, φθάνει ως ευλαβής προσκυνητής στον Ναό της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ. Με τα μάτια του βλέπει τη Φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός, όπως την έχουν δεί όλοι όσοι έχουν πάει στους Αγίους Τόπους και έχουν επισκεφθεί τον Ναό της Γεννήσεως. Γονατίζει εκεί μπροστά και προσεύχεται με όλη τη δύναμη

της ψυχής του. Σε μια στιγμή με τα μάτια του γεμάτα δάκρυα απευθύνεται στον Κύριό μας και του λέγει: «Κύριέ μου, δεν έχω τίποτε δικό μου. Όλα είναι δικά σου. Όλα τα καλά που απολαμβάνω είναι δώρα της αγάπης σου. Δεν έχω τίποτα δικό μου, για να σου προσφέρω απόψε στα Γενέθλιά σου». **Σε μια παύση της προσευχής του ακούει μια φωνή επιβλητική που του λέγει: "Ιερώνυμε, έχεις κάτι δικό σου, που το περιμένω ως δώρο στα Γενέθλιά μου".** Τότε εκείνος γεμάτος φόβο και απορία ρωτάει: "Έχω κάτι δικό μου και το θέλεις ως δώρο στα Γενέθλιά σου και ποιο είναι αυτό;". "Οι αμαρτίες σου" του απαντά με γλυκύτητα. "Και θέλεις τις αμαρτίες μου, για δώρο στη γιορτή σου, να τις κάνεις τι;» ρώτησε ο άγιος. Και ο Κύριος του απάντησε: «Να σου τις συγχωρήσω, για να ζήσεις χαρούμενος και ευτυχής".

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

<< Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ; >>

Ὁ ἐμπνευσμένος ὑμνογράφος, μεταξύ τῶν πολλῶν ἄλλων ὕμνων τῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας, βαθυστόχαστων καί ἐκπάγλου πνευματικῆς ὀμορφιᾶς καί ὑψηλῆς θεολογικῆς ἔμπνευσης καί διδασκαλίας, συνέθεσε καί ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου ἕνα τμῆμα προτάξαμε σ΄αὐτό τό Χριστουγεννιάτικο μήνυμα.

Φειδόμενος τοῦ πολύτιμου χρόνου σας καί τοῦ χώρου τῆς φιλόξενης ἐφημερίδος τοῦ τόπου μας, καταγράφουμε μέ ἁπλό λόγο τή μετάφραση τοῦ ὕμνου.

«Χριστέ μου τί νά προσφέρουμε σέ σένα, πού γιά χάρη μας ἦλθες κοντά μας ὡς ἄνθρωπος; Μέ ἀφορμή τή Γέννησή σου ὅλα τά δημιουργήματα πού ἔγιναν ἀπό Σένα, τήν εὐχαριστία του τό καθένα σοῦ προσφέρει: Οἱ Ἄγγελοι τόν ὕμνο, οἱ οὐρανοί τόν ἀστέρα, οἱ μάγοι τά δῶρα, οἱ ποιμένες τόν θαυμασμό τους, ἡ γῆ τό σπήλαιο, ἡ ἔρημος τή φάτνη καί οἱ ἄνθρωποι τήν ὁλοκάθαρη στοργική σου Μητέρα. Καί Σύ ὡς Θεός πού δέ ζεῖς σέ περιορισμένο χρόνο, ἐλέησέ μας».

Εἶναι συγκλονιστικά τά λόγια καί περισσότερο τά νοήματα καί τά διδάγματα τοῦ ὕμνου, γιατί μᾶς βοηθοῦν νά προσεγγίσουμε τό μεγάλο καί ἀνεπανάληπτο μυστήριο τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, πού ἄλλαξε τόν κόσμο καί χώρισε τήν ἱστορία του σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν περίοδο.

Ποιός γιορτάζει τά ὡραιότερα Χριστούγεννα; Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος πού μοιάζει μέ τόν Γεννηθέντα. Ἐκεῖνος πού ξοδεύει γιά τήν ἀγάπη περισσότερα ἀπό ὅσα ξοδεύει γιά τή ματαιότητα. Ἐκεῖνος πού ἀγαπάει τήν ἐκούσια πτωχεία, προκειμένου νά συμπαρασταθεῖ σέ ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη. Ἔτσι δέν ἔκανε καί ὁ Κύριος; Ἄδειασε κυριολεκτικά τόν Ἑαυτό του, γιά νά γεμίσει ἐμᾶς. «Ἐπτώχευσε Ἐκεῖνος πλούσιος ὤν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν».

Μή σκεφθεῖ κανείς ὅτι μᾶς ζητάει κάτι πού δέν μποροῦμε νά τό ἐξασφαλίσουμε, γιατί ἀπαιτοῦνται χρήματα, πού δέν ἔχουμε. Μή νομίσουμε ὅτι θέλει κάτι ἀπό τή σοφία μας, γιατί στίς μέρες μας φαίνεται ὅτι ἐξαφανίστηκε καί ἡ λίγη σοφία πού ὑπῆρχε στούς ἐλάχιστους, ἀφοῦ ἐπικρατεῖ ἡ σύγχυση. Μήν πάει ἡ σκέψη μας σέ δῶρα ἀκριβά, πού μποροῦν μόνο ἐλάχιστοι νά τά προμηθευτοῦν.

Ἐκεῖνος θέλει κάτι ἄλλο ἀπό ἐμᾶς, πού τό ἔχουμε ὅλοι, πού μποροῦμε νά τοῦ τό προσφέρουμε χωρίς κόπο καί πού τό ζητάει ἐπιμόνως ὡς τρανή ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μας καί τῆς ἐμπιστοσύνης μας σέ Ἐκεῖνον. Ὡς ἀπόδειξη ὅτι τόν πιστεύουμε γιά Θεό καί Πατέρα μας.

Ποιό, λοιπόν, εἶναι τό δῶρο μας γιά τά Γενέθλιά του πού τό περιμένει; Διαβάστε στή συνέχεια τό ἐκπληκτικό περιστατικό πού συνέβη κάποια νύκτα τῆς Γεννήσεως στή Βηθλεέμ.

Ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος, μεγάλος καί θεοφόρος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἔζησε τόν 4ο αἰῶνα, φθάνει ὡς εὐλαβής προσκυνητής στόν Ναό τῆς Γεννήσεως στή Βηθλεέμ. Μέ τά μάτια του βλέπει τή Φάτνη πού γεννήθηκε ὁ Χριστός, ὅπως τήν ἔχουν δεῖ ὅλοι ὅσοι ἔχουν πάει στούς Ἁγίους Τόπους καί ἔχουν ἐπισκεφθεῖ τόν Ναό τῆς Γεννήσεως. Γονατίζει ἐκεῖ μπροστά καί προσεύχεται μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς του. Σέ μιά στιγμή μέ τά μάτια του γεμάτα δάκρυα ἀπευθύνεται στόν Κύριό μας καί τοῦ λέγει: «Κύριέ μου, δέν ἔχω τίποτε δικό μου. Ὅλα εἶναι δικά σου. Ὅλα τά καλά πού ἀπολαμβάνω εἶναι δῶρα τῆς ἀγάπης σου. Δέν ἔχω τίποτα δικό μου, γιά νά σοῦ προσφέρω ἀπόψε στά Γενέθλιά σου». Σέ μιά παύση τῆς προσευχῆς του ἀκούει μιά φωνή ἐπιβλητική πού τοῦ λέγει: «Ἱερώνυμε, ἔχεις κάτι δικό σου, πού τό περιμένω ὡς δῶρο στά Γενέθλιά μου». Τότε ἐκεῖνος γεμάτος φόβο καί ἀπορία ρωτάει: «Ἔχω κάτι δικό μου καί τό θέλεις ὡς δῶρο στά Γενέθλιά σου καί ποιό εἶναι αὐτό;». «Οἱ ἁμαρτίες σου» τοῦ ἀπαντᾶ μέ γλυκύτητα. «Καί θέλεις τίς ἁμαρτίες μου, γιά δῶρο στή γιορτή σου, νά τίς κάνεις τι;» ρώτησε ὁ ἅγιος. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀπάντησε: «Νά σοῦ τίς συγχωρήσω, γιά νά ζήσεις χαρούμενος καί εὐτυχής».

Ἰδοῦ ἡ ἀπάντηση καί στό δικό μας ἐρώτημα καί στή δική μας ἀπορία. Αὐτό τό

δῶρο θέλει στά Γενέθλιά του ὁ Κύριός μας. Τή μετάνοιά μας ζητάει, τό ξεφόρτωμα τῆς ἁμαρτίας μας, πού μᾶς κάνει τόν ὕπνο ἐφιαλτικό καί τή ζωή μαρτυρική.

Ἦλθε στή γῆ, γιά νά μαζέψει τά συντρίμμια μας καί νά μᾶς ἐπαναφέρει στό ἀρχαῖο, προπτωτικό κάλλος. Αὐτή ἡ ἐπάνοδος εἶναι ὁ σκοπός τῆς Γεννήσεώς του. Πραγματοποίησε τήν ἡρωική κάθοδο στή γῆ χρησιμοποιώντας ὡς ὄχημα τήν πεντακάθαρη, τήν πάναγνη καί φιλόστοργη Μητέρα του, τήν Παναγία, ἡ ὁποία ἔγινε κατά χάριν καί δική μας Μητέρα.

Ἀπό ἄγριο μεταμορφώνει τόν ἄνθρωπο σέ ἅγιο, ἀπό δυστυχῆ σέ πανευτυχῆ, μέ προοπτική τήν ἐπίγεια καί τήν αἰώνια εὐτυχία του. Ἦλθε, γιά νά γεμίσει τίς καρδιές μας μέ τό φῶς τῆς πίστεως, μέ τή λάμψη τῆς ἐλπίδας, μέ τόν πολυέλαιο τῆς ἀγάπης.

Ἀδελφοί μου, ἔτσι νά ἰδοῦμε τό ἀνεπανάληπτο γεγονός πού σέ λίγο θά γιορτάσουμε καί, ἄν ἔτσι τό προσεγγίσουμε, θά εἶναι τά ἐφετινά Χριστούγεννα τά καλύτερα τῆς ζωῆς μας, καί ἄς τά γιορτάσουμε μέ ἐπαχθεῖς περιορισμούς, πού εἶναι βέβαια ἀπαραίτητοι γιά τήν πολύτιμη σωματική ὑγεία μας.

Ἄς προσευχηθοῦμε ὁ Πανάγαθος Κύριός μας νά μήν ἐπιτρέψει ἄλλη φορά αὐτή τή δοκιμασία στόν τόπο μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο χαρίζοντάς μας τή λύτρωση.

+Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ